

Finansministeren (Hage): De Betænkkeligheder, som det ærede Medlem fremførte, vilde være velbegrundede, hvis man gik ud fra, at denne Banks Virksomhed nødvendigvis skulde indskrænke sig til alene at omfatte de dansk-vestindiske Øer. Det er givet, at der ikke paa vore Øer tilnærmelsesvis vil være Brug for en Seddelcirkulation af 10 Millioner Frcs. Øerne selv vilde maaske næppe kunne absorbere $\frac{1}{10}$ deraf. Naar man erindrer, at de Kreditbeviser, som for Tiden cirkulere, udgøre et Beløb af omtrent 100,000 vestindiske Dalere, vil man se, at det endda kun er $\frac{1}{20}$ af 10 Millioner Frcs. Men naar man har sat Retten til Seddeludstedelse til et saa stort Beløb, som her er Tale om, hvilket de stiftende Banker have insisteret paa, er det ud fra den Forudsætning, at den paa St. Thomas grundede Bank muligvis efterhaanden vil kunne udvide sit Forretningsomraade til at omfatte ogsaa andre Egne af Vestindien. Det er overhovedet det, som har været Tanken med de Selskaber, som ved privat Initiativ ere dannede for at søge at ophjælpe Forretningslivet og hele den økonomiske Tilstand paa Øerne, at disse Selskaber ikke skulde være indskrænkede i deres Virksomhed til de dansk-vestindiske Øer alene, da disse — det siger sig selv — frembyde et alt for snævert Omraade for større Foretagender. Naar saaledes det dansk-vestindiske Dampskibsselskab sætter et Antal Skibe i Gang, maa det selvfølgelig søge største Delen af sin Virksomhed uden for Øerne og væsentlig bruge Øerne som Støttepunkt, Udgangspunkt for denne Virksomhed. Og naar man sætter Grænsen for Bankens Seddeludstedelse til et saa stort Beløb som 10 Millioner Frcs., er det under den Forudsætning, at Bankens Virksomhed mulig efterhaanden kan faa et saadant Omfang, at der virkelig kan være Brug for dette Beløb. Men det siger sig selv, at der ved en Bank altid er den Risiko, at hvis den ikke bliver forstandig og besindig ledet, kan den rede sig ind i Vanskeligheder og volde Tab baade for sig selv og for den Kreds, hvori den virker. Men man tør vel nok gaa ud fra, at en Bank, der stiftes under Ledelse af Nationalbanken sammen med de tre store københavnske private Banker, paa Forhaand har al mulig Udsigt til at blive ledet med saa stor Forstandighed og Forsigtighed, at Kalamiteter blive undgaaede. Hvad Nytte Banken vil gøre, kommer naturligvis i høj Grad an paa, om man finder en dygtig Mand til at sende derover

som Bestyrer. At en saadan vil findes, antager jeg, og saa faar man se, hvorledes Bankens Virksomhed efterhaanden kan udvikle sig. — Lad mig med det samme tilføje, at det, der gælder med Hensyn til Bankens Virksomhedsomraade, gælder ogsaa med Hensyn til den Institution, som det næste Lovforslag omhandler, nemlig Lotteriet. Det siger sig selv, at der aldrig kunde være Tale om at skabe et Lotteri af saadan Størrelse paa St. Thomas med den Tanke, at Lodderne skulde afsættes paa de dansk-vestindiske Øer. Meningen er den, at man giver et privat Selskab eller Konsortium Koncession til at etablere et Lotteri, og saa overlade det til dette selv at søge sit Virksomhedsomraade i Amerika og Vestindien, hvor der nu maatte være Mulighed derfor. Den Afsætning af Lodder, som kan finde Sted i selve dansk Vestindien, vil selvfølgelig være i høj Grad begrænset.

Vilhelm Lassen: Ja, vi fik jo nu altsaa Grunden at vide til, at der er Tale om saa overordentlig store Beløb. Den højtærede Finansminister var jo enig med mig i, at naar Talen er om de dansk-vestindiske Øer alene, vilde et Beløb af 10 Mill. Frcs. være ganske overdrevent. Jeg har nok vidst, at Tanken med Lotteriet var, at det skulde virke ikke alene paa de dansk-vestindiske Øer, men ogsaa udenfor, men jeg tilstaar, at det har ikke staaet mig klart for Bankens Vedkommende. Nu ved jeg, at denne Seddelbank, der skal grundlægges paa en Metalfond af $\frac{3}{8}$, saa at den derved faar Ret til at udstede Sedler til et Beløb af 10 Mill. Frcs., har ikke til Hensigt med Hovedmassen af disse Penge at ophjælpe de dansk-vestindiske Øer, men i alt Fald ogsaa har den opgave at gøre Forretninger paa andre Steder, hvor den passende kan anbringe disse Penge. Det forekommer mig, at efter den Oplysning er den Fordel, der herigennem indrømmes Bankerne, endnu større, end jeg havde troet. Saa længe Formaålet var udelukkende nationalt, at ophjælpe de dansk-vestindiske Øer, saa længe kunde der anføres noget til Fordel for en saa overdreven Begunstigelse, som der her er Tale om. Men naar Formaålet kun er dette for en mindre Del af Pengenes Vedkommende, medens man i øvrigt haaber, at den øvrige Del af Pengene skal gaa til andre Steder, hvor de kunne gøres frugtbringende, forekommer det mig unægteligt, at man har begunstiget Bankerne stærkt ved denne Lov. Vi kunne naturligvis, som den højt-